

i Hænderne paa dem, for hvem de vare bestemte. Men jeg har imidlertid maattet høre op dermed; i Aar drister jeg mig ikke til at gjøre et saadant Skridt af den allerede før nævnte Grund, nemlig at Abonnementet var saa meget under, hvad det tidligere har været, at jeg frygtede for at gjøre Noget, som i højere Grad kunde trykke Priserne ned. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at omtale en Ytring, som det ærede Medlem ganske i Forbigaaende let og hurtigt kastede hen, nemlig den, at vort „rige“ Theater havde havt Naad til at give „Aladdin“ bort. Jeg vil imidlertid gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vort „rige“ Theater slet ikke har havt nogen Naadighed over „Aladdin“, og derfor ikke har givet noget bort. Derfor det ærede Medlem vil efterlæse Bestemmelserne i Loven om Eftertryk, vil han ganske sikkert, naar han har gennemgaaet dem omhyggelig, være enig med mig i, at Theatret ikke kunde forhindre Arvingerne efter Dehleschlæger fra at overdrage til hvem de vilde Retten til at opføre „Aladdin“. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem — i det Mindste, saa vidt jeg veed — har bemærket, at dette Stykkes Scenetsættelse har kostet 30,000 Kr.; det er ogsaa rigtigt, at det vilde koste mere paa det kongelige Theater, vistnok omtrent 50,000 Kr., men det er i højeste Grad tvivlsomt, — det vil jeg slynke mig at sige til, — om dette Stuespil vilde have tiltalt det Publikum, paa hvilket det kongelige Theater maa gjøre Regning, paa samme Maade, som det har tiltalt det Publikum, der søger det Theater, hvor det opføres; og om det altsaa ikke, hvis det kongelige Theater havde besluttet sig til at gjøre disse Udgifter, vilde have vist sig at være en meget slet Spekulation. Dette anser jeg for meget tvivlsomt. Endnu skal jeg tillade mig at omtale et Spørgsmaal, som staar i nær Forbindelse med Vædringsforslaget, det nemlig, hvilken Naadighed der kan antages at være indrømmet Theaterchefen og Ministeriet med Hensyn til Udgifter af ubestemt Omfang. Jeg tillod mig i mit første Foredrag at omtale disse, idet jeg tillige gjorde opmærksom paa, at denne Kontos Betegnelse og selve disse her omhandlede Udgifters særegne Bessaffenhed gjorde det tilstrækkelig klart, at der, selv bortset fra Theatrets særlige Bessaffenhed, maatte være tilstaaet større Frihed her, end hvor der i Almindelighed voteres over et Budget. Jeg skal sige til paa den Anledning, som det

ærede Medlem gav, at det ikke forholder sig saaledes, at Theaterchefen, naar Budgettet er lagt, paa egen Haand kan overskrive dets enkelte Konti og vente at finde Billigelse af Ministeriet bag efter. Theaterchefen maa af Ministeriet begjære Tilladelse til at overskrive enhver Konto i det Budget, som er lagt af Theaterchefen og derefter approberet af Ministeriet. Det Samme vil altsaa finde Sted ogsaa nu, kun med den vistnok meget væsentlige Forandring, at Ministeriet staar bundet ved Rigsdagens Botering over Budgettets Enkeltheder og derfor ikke kan raade derover med samme Frihed som ellers. Jeg har nu søgt at oplyse de væsentligste af de Punkter, som ere berørte af det ærede Medlem, og jeg skal kun dertil knytte en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), der optastede Spørgsmaalet om Ministeriets Ret til at give gratis Forestillinger. Der er, saa vidt jeg veed, kun givet een gratis Forestilling i mange Aar, og det var den ved Theatrets Nabning, og jeg kan berolige det ærede Medlem, i det Mindste for mit Vedkommende, med, at jeg ikke har i Sinde at give gratis Forestillinger paa Theatret eller anser det for paa nogen Maade foreneligt med Ministeriets Pligt overfor Theatret at spille gratis. Jeg tror heller ikke, Friestelen dertil er stor, saaledes at det ærede Medlem vistnok fuldkommen kan berolige sig i den Henseende.

Ordføreren (Holstein): Jeg har nærmest bedet om Ordet for at omtale de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede næstsidste Valer (Vile) og fra den ærede Folkethingsmand fra Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Jeg skal imidlertid, da jeg har faaet Ordet, først udtale mig om enkelte Spørgsmaal, der ere bleve reiste fra den ærede Ministers Side, idet jeg altsaa foreløbig forbigaar Spørgsmaalet om Stiftsmidlerne og om Theateret. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at Aarhus By har bragt betydelige Offre, og at den derfor nok kunde for tjene at faae Hjælp til en Kirke. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det ikke er tilstrækkeligt for, at Folkethinget skal følge et Princip, som det ellers ikke er tilbøjeligt til at følge, at Aarhus By har bragt betydelige Offre. Det, hvorpaa det kommer an, er, dels i hvilket Forhold disse Offre staa til Byens Evne til at bringe flere Offre, og dels den Erang, der er til den